



# שבתנדדה

השבת של קראת יום העצמאות

חוברת שירים, קיוטים,  
תקליטות וברכת המזון



# חוברת שירים, קיוטים, תקיפות והרכות אל התודה



4	שירים ארצישראליים לכבוד שבתודה
23	פיוטים ליום העצמאות
25	מתוך תפילת ההלל לערב יום העצמאות
28	סדר ליל שבת
29	קידוש ליל שבת וליום השבת
30	שירי שבת
38	ברכת המזון לשבתודה
44	הפטרה לשבתודה
46	הבדלה



# שירים ארציִשראליים לכבוד שבתורה



## אני נאנין / מאת שרת יחזקאל

אאמינה גם בעתיד,  
אף אם ירחק זה היום,  
אך בוא יבוא - ישאו שלום,  
אז וברכה לאום מלאום.

ישוב יפרח אז גם עמי,  
ובארץ יקום דור,  
ברזל- כבליו יוסר מנו,  
עין-בעין יראה אור.

יחיה, יאהב, יפעל, יעש,  
דור בארץ אמנם חי,  
לא בעתיד, בשמים -  
חיי רוח לו אין די.

אז שיר חדש ישיר משורר,  
ליפי ונשגב לבו ער  
לו, לצעיר, מעל קברי  
פרחים ילקטו לזר.

שחקי שחקי על החלומות,  
זו אני החולם שח.  
שחקי כי באדם אאמין,  
כי עודני מאמין בך.

כי עוד נפשי דרור שואפת,  
לא מכרתיה לעגל פז,  
כי עוד אאמין באדם,  
גם ברוחו, רוח עז.

רוחו ישליך כבלי-הבל,  
ירוממו במתי-על:  
לא ברעב ימות עובד,  
דרור לנפש, פת-לדל.

שחקי כי גם ברעות אאמין,  
אאמין, כי עוד אמצא לב,  
לב תקוותי גם תקוותי,  
יחוש אושר, יבין כאב.



## עֹקֵי חוֹרֵי הַנִּיגוֹן / נִתְּן אֱלֹהֵינוּ

עוד חוזר הניגון שזנחת לשווא  
והדרך עודנה נפקחת לאורך  
וענן בשמיו ואילן בגשמיו  
מצפים עוד לך, עובר אורח  
והרוח תקום ובטיסת נדנדות  
יעברו הברקים מעליך  
וכבשה ואיילת תהיינה עדות  
שליטפת אותן והוספת ללכת  
שידיך ריקות ועירך רחוקה  
ולא פעם סגדת אפיים  
לחורשה ירוקה ואישה בצחוקה  
וצמרת גשומת עפעפיים.

## חֹקֵה אֵלִי / נִאִיר אֲרִיאֵל

מודה אני לפניך ולך  
על כל החסד והאמת  
והטובה והרעה והטובה  
שעשית עמדי ועם ביתי  
ועם קרובי וידידי ועם בני עמי  
ועם ארצי, ועם כל העולם והאדם  
אשר בראת.  
בלאט, חרש חרש  
אט אט, טופפות  
עמידות עתידות לקראתנו,  
ואת מחייכת אלי מתוך השינה.  
יהיה לנו טוב, טוב מטוב, טוב מאוד,  
זה מתחיל כבר בבוקר בבוקר  
את צוחקת אלי, מתוך מתוך השינה.



## חֲסִירֵי אֶרֶץ אֱהָתִי / אֵלֶּה הַיְּמִינִים

עלובה שלי, אביונה ומרה  
למלך אין בית, למלכה אין כתר  
רק אחת בעולם את שבחך אמרה  
וגנותך הרפתך כל היתר

ועל כן אלך לכל רחוב ופינה  
לכל שוק וחצר וסמטה וגינה  
מחורבן חומתייך כל אבן קטנה  
אלקט ואשמור למזכרת  
ומעיר לעיר, ממדינה למדינה  
אנודה עם שיר ותיבת נגינה  
לתנות דלותך הזוהרת.

מכורה שלי, ארץ נוי אביונה  
למלכה אין בית, למלך אין כתר  
ושבעה ימים אביב בשנה  
וסגריר וגשמים כל היתר

אך שבעה ימים הורדים פורחים  
ושבעה ימים הטללים זורחים  
ושבעה ימים חלונות פתוחים  
וכל קבצנייך עומדים ברחוב  
ונושאים חיוורונם אל האור הטוב  
וכל קבצנייך שמחים

מכורה שלי, ארץ נוי אביונה  
למלכה אין בית למלך אין כתר  
רק שבעה ימים חגים בשנה  
ועמל ורעב כל היתר

אך שבעה ימים הנרות ברוכים  
ושבעה ימים שולחנות ערוכים  
ושבעה ימים הלבבות פתוחים  
וכל קבצנייך עומדים בתפילה  
ובנייך בנותייך חתן כלה  
וכל קבצנייך אחים



## שיר השירה / אָפִי נווהד

מסביב יהום הסער  
רב הקושי והצער  
אבל יש על מה לשמוח  
יש עוד אומץ, יש עוד כח.

איך ישראל צומחת מסביבנו  
היא חזקה יותר מכל חסרונותינו  
וגם הנגב עוד יהיה פורח  
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח.  
וגם הנגב עוד יהיה פורח  
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח.

ומכל הגלויות  
ועם כל הבעיות  
מסביב יהום הסער  
רב הקושי והצער  
אבל יש על מה לשמח  
יש עוד אומץ, יש עוד כח.

ונמשכת שירה  
מן המאה שעברה  
רחוקים כבר היוצאים  
אכרים וחלוצים  
שעמלו עבדו בפרך  
בלי לראות את סוף הדרך  
ועכשיו עוברים אנחנו  
לא שקטנו ולא נחנו  
לא ימשיכו בלעדינו  
זוהי הרפתקת חיינו.

בלשונות רבות מספור דיברנו  
זזה את זה כמעט בכלל שלא הכרנו  
ומקומות רבים מאוד עזבנו  
ורק מקום אחד רצינו ואהבנו  
ומקומות רבים מאוד עזבנו  
ואל הארץ, אל הארץ באנו.

ונמשכת שיירה  
מן המאה שעברה  
רחוקים כבר היוצאים  
איכרים וחלוצים  
שעמלו עבדו בפרך  
בלי לראות את סוף הדרך  
ועכשיו עוברים אנחנו  
לא שקטנו ולא נחנו  
לא ימשיכו בלעדינו  
זוהי הרפתקת חיינו.

מגטאות ומחנות הגחנו  
אל הביצות ואל הישימון הלכנו  
מקצות ערב, מרוסיה ופולניה  
הדלקנו אור גם בדימונה גם בדגניה.  
מקצות ערב, מרוסיה ופולניה  
הדלקנו אור גם בדימונה גם בדגניה.

ומכל הגלויות  
ועם כל הבעיות  
עם נוצר וארץ קמה  
ושפה אשר נרדמה  
שוב התחילה מתעוררת  
ומדברת ומדברת



גיר העמק / נתן אלתרמן

עוד לא תמו כל פלאיך

באה מנוחה ליגע  
ומרגוע לעמל.

לילה חיזור משתרע  
על שדות עמק יזרעאל.  
טל מלמטה ולבנה מעל,  
מבית אלפא עד נהלל.

מה, מה לילה מליל  
דממה ביזרעאל  
נומה עמק, ארץ תפארת  
אנו לך משמרת.

אופל בהר הגלבע,  
סוס דוהר מצל אל צל.  
קול זעקה עף גבוה,  
על שדות עמק יזרעאל.  
מי ירה ומי זה שם נפל  
בין בית אלפא ונהלל.

מה, מה...

ים הדגן מתנווע,  
שיר העדר מצלצל,  
זוהי ארצי ושדותיה,  
זהו עמק יזרעאל.  
תבורך ארצי ותהולל  
מבית אלפא עד נהלל.

מה, מה...

יורם טהרלם

ארצנו הקטנטונת, ארצנו היפה  
מולדת בלי כותונת, מולדת יחפה  
קבליני אל שיריך, כלה יפהפייה  
פתחי לי שעריך אבוא במ אודה יה.

בצל עצי החורש, הרחק מאור חמה  
יחדיו נכה פה שורש אל לב האדמה  
אל מעיינות הזוהר, אל בארות התום  
מולדת ללא תואר וצועני יתום.

עוד לא תמו כל פלאיך  
עוד הזמר לו שט  
עוד לבי מכה עם ליל  
ולוחש לו בלאט:  
את לי את האחת  
את לי את, אם ובת  
את לי את המעט  
המעט שנותר.

נביאה בבגדינו את ריח הכפרים  
בפעמון ליבנו יכו העדרים,  
ישנה דממה רוגעת  
וקרן אור יפה,  
ולאורה נפסעה ברגל יחפה.

עוד לא תמו כל פלאיך...





## ירושלים עם נהה / נקמי מנה

אך בבואי היום לשיר לך  
ולך לקשור כתרים  
קטונתי מצעיר בנייך  
ומאחרון המשוררים.

כי שמך צורב את השפתיים  
כנשיקת שרף  
אם אשכחך ירושלים  
אשר כולה זהב  
ירושלים של זהב...

חזרנו אל בורות המים  
לשוק ולכיכר  
שופר קורא בהר הבית  
בעיר העתיקה.

ובמערות אשר בסלע  
אלפי שמשות זורחות  
נשוב נרד אל ים המלח  
בדרך יריחו.

ירושלים של זהב...

אור הרים צלול כיון  
וריה אורנים  
נישא ברוח הערביים  
עם קול פעמונים.

ובתרדמת אילן ואבן  
שבוייה בחלומה  
העיר אשר בדד יושבת  
ובליבה חומה

ירושלים של זהב  
ושל נחושת ושל אור  
הלא לכל שיריך  
אני כינור  
ירושלים של זהב  
ושל נחושת ושל אור  
הלא לכל שיריך  
אני כינור

איכה יבשו בורות המים  
כיכר השוק ריקה  
ואין פוקד את הר הבית  
בעיר העתיקה.

ובמערות אשר בסלע  
מייללות רוחות  
ואין יורד אל ים המלח  
בדרך יריחו.

ירושלים של זהב...



## ניגונים / קניה דרגמין

שתלתם ניגונים בי אימי ואבי  
ניגונים מזמורים שכוחים  
גרעינים גרעינים נשאם לבבי  
עתה הם עולים וצומחים  
עתה הם שולחים פאורות בדמי  
שורשיהם בעורקי שלובים  
ניגוניך אבי ושירייך אימי  
בדופקי נעורים ושבים

הנה אאזין שיר ערשי הרחוק  
הביע פי אם אלי בת  
הנה לי תזהרנה בדמע ושחוק  
איכה וזמירות של שבת  
כל הגה יתם וכל צליל יאלם  
בי קולכם הרחוק כי יהום  
עיני אעצום והריני איתכם  
מעל לחשכת התהום

## אור גדול / אהיר קרון

ואם היה לי קצת עצוב  
אולי למדתי מזה משהו חשוב  
כי בסוף כשזה נגמר  
יש סיבה לכל דבר

לבד בתוך כל הטירוף  
אני חושב איך שהזמן יכול לעוף  
אבל בסוף כשזה נגמר  
יש סיבה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל  
ויותר כבר לא צריך לשאול  
אני בא ללמוד ממה שטוב ולחיות  
להתחיל הכל מהתחלה  
כמו לנשום בפעם הראשונה  
אני כאן אני לא מתבזבז יותר

ואם יכולתי רק לזכור  
לכל אחד יש את הדרך לעבור  
אבל בסוף כשזה נגמר  
יש תשובה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל...



## עיר נהואי קוסתי עמיני / יוני רכטר וקמי נוהר

כמו בריז'יט ברדו שתפסה כבר את העסק  
השאירה מאחור את הטוב ואת הרע  
ועל העניינים היא צופה מן המרפסת  
משהו בך יאמר לך  
הפסק.

בלי להתכוון תן לעצמך ללכת  
כל החישובים ייגמרו מאליהם  
כמו העץ שקם לתחייה מן השלכת  
משהו בך יאמר לך  
המשך

לך ישר...

כמו עמוד ענן, כך תלך לפני העדר  
תבין הכל, תדע, לא תאמר מילה אחת  
כמו עמוד עשן תעלם בתוך החדר  
משהו בך יאמר לך המשך  
בדרכך.

כמו שביל החלב שחוצה את השמיים  
אתה הולך ישר, לא שם לב לכוכבים  
שזוהרים כדי לסנוור את העיניים  
משהו בך יאמר לך המשך  
בדרכך.

הו, לך ישר  
לך לבד,  
אל תפחד.  
אוהו אוהו או.  
אל תכעס,  
לך תמים,  
לך אחד.

כמו אווז הבר שחולף בשמי הערב  
הוא טס בראש החץ, לא נרתע מן המרחק  
והאינסטינקט מראה ובורא לו את הדרך  
משהו בך יאמר לך המשך  
בדרכך.



## עַל כָּל אֱלֹהִים / נְאֻמֵי אֱלֹהִים

שמור על המעט שיש לי,  
על האור ועל הטף  
על הפרי שלא הבשיל עוד  
ושנאסף.

על כל אלה...

מרשרש אילן ברוח,  
מרחוק נושר כוכב,  
משאלות ליבי בחושך  
נרשמות עכשיו.

אנא, שמור לי על כל אלה  
ועל אהובי נפשי,  
על השקט, על הבכי  
ועל זה השיר.

על הדבש ועל העוקץ,  
על המר והמתוק,  
על בתנו התינוקת  
שמור אלי הטוב.

על האש המבוערת,  
על המים הזכים,  
על האיש השב הביתה  
מן המרחקים.

על כל אלה, על כל אלה,  
שמור נא לי אלי הטוב.  
על הדבש ועל העוקץ,  
על המר והמתוק.  
אל נא תעקור נטוע,  
אל תשכח את התקווה  
השיבני ואשובה  
אל הארץ הטובה.

שמור אלי על זה הבית,  
על הגן, על החומה,  
מיגון, מפחד פתע  
וממלחמה.



## ירדה השבת / יהושע רבינוה

ירדה השבת אל בקעת גינוסר  
וניחוח עתיק בשוליה  
ויעמדו מסביב הררים שושבינים  
לשאת אדרתה הזוהבת  
תעלינה יונים מכנרת הים  
קבל את רוחה הלוהבת.

נשקה השבת לראשו של הברוש  
לאזוב שבסלע נשקה  
ויהי הדרדר לשרביט של מלכות  
על רמות דממה מרוננת  
ימשוך אז התור בקולו המתוק  
חמדת כיסופין מעודנת.

הרטיטה שבת בחינה הגנוז  
עיני חלונות מכל עבר  
ותצאנה בנות אל הערב זמר  
זמירות בערגה מצלצלת  
והיתה העדנה בבקעת גינוסר  
לנשמת עבריות נאצלת.

## חיפה טובה / יעקב גלעד

אפילו בשרב הכי כבד  
ידעתי שהגשם עוד ירד  
ראיתי בחלון שלי ציפור  
אפילו במשב סופה וקור.

לא פעם זה קשה  
אבל לרוב מילה טובה  
מיד עושה לי טוב  
רק מילה טובה  
או שתיים לא יותר מזה.

אפילו ברחוב ראשי סואן  
ראיתי איש יושב ומנגן  
פגשתי אנשים מאושרים  
אפילו בין שבילי עפר צרים.

תמיד השארתי פתח לתקווה  
אפילו כשכבתה האהבה  
חלמתי על ימים יותר יפים  
אפילו בלילות שינה טרופים.

לא פעם זה קשה...



## מתנות קטנות / נקמם חורה

והריח הזה ששורט לי את הלב  
מתגנב מתגנב ופותח דלתות  
אל אושר קטן אל אותו שיר ישן  
שעובר אצלנו במשך דורות

מתנות קטנות  
מישהו שלח לי מתנות קטנות  
רסיסים של כוונה עיגולים של אמונה

מתנות קטנות  
מישהו שלח לי מתנות קטנות  
כמו הכוח לקבל את מה שאין את מה שיש  
מה עוד אפשר כבר לבקש

זה עוד יום שישי נושם את האוויר  
האור והצל משחקים שוב תופסת  
השולחן ערוך תמונות ילדות על הקיר  
שיירות לבנות חוזרות מבית כנסת  
והריח הזה ששורט לי את הלב  
מתגנב מתגנב ופותח דלתות  
אל אושר קטן אל אותו שיר ישן  
שעובר אצלנו במשך דורות

מתנות קטנות  
מישהו שלח לי מתנות קטנות  
רסיסים של כוונה עיגולים של אמונה  
מתנות קטנות  
מישהו שלח לי מתנות קטנות  
כמו הכוח לקבל את מה שאין את מה שיש  
מה עוד אפשר כבר לבקש

זה עוד יום שישי מרפסת ועיתון  
השמש כמו הדאגות לאט נמחקת  
מנגינות פשוטות זוחלות מהחלון  
ושום סערה כבר לא תסתיר פה את השקט

מתנות קטנות  
מישהו שלח לי מתנות קטנות  
רסיסים של כוונה עיגולים של אמונה  
מתנות קטנות  
מישהו שלח לי מתנות קטנות  
כמו הכוח לקבל את מה שאין את מה שיש  
מה עוד אפשר כבר לבקש

כי בנו בחרת  
ואותנו קידשת  
ברוך אתה ה'  
מקדש השבת



## בימים שיצאנו עלינו

/ ז'ח דרורי, אביה הכר והדס נקליימאן

בימים שיצאנו עלינו נדע לשאת יותר  
עצבות רכה  
והשמיים יחכו לנו עד שנבין

ובלילות נרוץ מתוך עצמנו  
אל שדות ילדות, בארץ לא שבויה  
אתה המים המבקשים משיבולים לגדול

אלוהים ודאי מקשיב תמיד ללב  
כשהכאב כמו אבן שם  
אני כמעט כבר מת מאהבה

השנים יכשילו את רגלינו,  
אך לא ניפול, כמו אבן נעמוד  
מול כל סופות החול, השלג והאש  
תמיד נדע לזכור שיעבור

אלוהים ודאי מקשיב תמיד ללב  
כשהכאב כמו אבן שם  
אני כמעט כבר מת מאהבה

## מדינה קטנה / דני סגדוסון

במקום די רחוק, קרוב לכאן  
אספנו את עצמנו  
הבאנו חברינו  
ולא אמרנו מי ומה

בדרום בצפון או במרכז  
שכרנו קצת שמים  
דמעות הביאו מים  
פתחנו ארץ חדשה

מדינה קטנה מתחמקת מצרה  
את הכתובת לא תמצא  
היא שמורה בתוך קופסה  
בעולם כל כך קשה  
להתבלט זה לא יפה  
נתחבא כאן ולנצח לא נצא

שני בתים, שני סוסים, שלושה עצים  
נוסעים תמיד ברגל  
שרים שירים בלי דגל  
נושמים שנים ללא סיבה

מלחמות אסונות חולפים בצד  
אנחנו בתוכנו  
וכל מה שאצלנו  
תמיד ניתן למחיקה

...מדינה קטנה...

יום אחד אם כדאי אולי נצא  
כל עוד נעמוד לאורך  
אני לא מרגיש ת'צורך  
נחיה נמות ואז נראה

...מדינה קטנה...



## תודה / עֵינֵי חֵישָׁאן

תודה על כל מה שבראת  
תודה על מה שלי נתת  
על אור עיניים  
חבר או שניים  
על מה שיש לי בעולם  
על שיר קולח  
ולב סולח  
שבזכותם אני קיים

תודה על כל מה שבראת  
תודה על מה שלי נתת  
על צחוק של ילד  
ושמי התכלת  
על אדמה ובית חם  
פינה לשבת  
אישה אוהבת  
שבזכותם אני קיים

תודה על כל מה שבראת  
תודה על מה שלי נתת  
על יום של אושר  
תמימות ויושר  
על יום עצוב שנעלם  
תשואות אלפיים  
וכפיים  
שבזכותם אני קיים.

## לא נפסיק לשיר / חיים חקר

אם יהיה רע, והמיסים עוד יעלו  
ובמוסקווה, השערים ינעלו  
והסוכר, גם הוא עוד יעלה במחיר  
אנחנו לא, אנחנו לא נפסיק לשיר

לא נפסיק לשיר  
לא נפסיק לשיר  
לא נפסיק לשיר  
לא נפסיק לשיר

אם הבנזין, מתל אביב עד רמת גן  
עולה לך, כמו סוף שבוע ביפן  
ואם באו"ם, אומרים תיסוג וגם תחזיר  
אנחנו לא, אנחנו לא נפסיק לשיר

לא נפסיק לשיר...

אם תירשם, תרצה שיכון של זוג צעיר  
כשתיכנס נהיה כבר מזקני העיר  
ואם נשמע את רוזה מקהיר  
אנחנו לא אנחנו לא נפסיק לשיר

לא נפסיק לשיר...

מה לעשות, זוהי ארצנו היחידה  
עוד יהיה טוב, ואין זו אין זו אגדה  
ועוד נזכה, לראות זריחה של יום בהיר  
ומשום כך אנחנו ממשיכים לשיר

לא נפסיק לשיר...





## לחיי העם הנה / חיים חקר

העם הזה המפולג כל השנה  
כיצד הוא קם כשהוא מריח סכנה  
איך מתעורר הוא מנורבגיה ועד צ'ילי  
כי הוא יודע ש...  
אם אין אני לי מי לי

...אה  
לחיי העם הזה, העם הזה  
העם הזה,  
שכמה טוב שהוא כזה,  
שהוא כזה!  
לחיי העם הזה  
שכמה טוב שהוא כזה!

העם הזה מתי נחלץ הוא לעזרה  
כשהוא רואה שיש אתגר או יש צרה  
אין מפלגה אז, אין סיעה אז ואין סקטור  
ומן היעד לא תזיז אותו בטרקטור!

אה... לחיי העם הזה...

הרימו כוס ושתו נא בלי להתבייש  
אל מול הנוער שעמד אל מול האש  
לבני תימן, לבני אלג'יר, לבני הייקים -  
לבני עקיבא ולבני הדיסקוטקים

אה.. לחיי העם הזה...

השיר הזה נכתב לפני עשרים שנה  
כשעוד הכל היו תמימים פה במדינה  
היום יאמרו תלך תספר לסבתא  
והלוואי ויום יבוא נשיר זאת שוב בצוותא!

אה... לחיי העם הזה...



## חֲקוּם הַלֵּאָה / אִהוּדָה נִנְדָה

כדי להגשים חלום אחד ישן  
יש צורך במיליון חולמים  
שלא עוצמים את עיניהם.

כדי להגשים חלום אחד ישן  
יש צורך במיליון חולמים  
שלא אוטמים את אזניהם.

שמוכנים אל החלום להתקרב,  
שעוד זוכרים איך להקל את הכאב.  
שיכולים להתאהב, להתחייב  
ולגלות שעוד נשאר להם מקום בלב.  
מקום בלב.  
מקום בלב

## חֲזִקָה אֲנִי / אֲבִי אֲחִיּוּן

מודה אני כל בוקר  
שהחזרת את נשמת  
מודה אני על בגד  
שהנחת על גופי  
שלא יהיה לי קר אתה שומר עליי

מודה אני כל בוקר  
על האור על עצם היותי  
מודה אני על לחם  
שהנחת לשולחני  
שלא אהיה רעב שלא אדע כאב

על אין ספור חיוכיי מודה אני  
על כל כישרונותיי ועל כל שיריי  
את כולם אקדיש לך  
דע לך דע לך שמודה אני לך

אצעק לך אדיר שמך אלייך אקרא יה  
לך חיי לך ליבי ותודתי  
אליך אקרא יה אליך אקרא יה

מודה אני כל בוקר  
על כוחי על אבי ועל אמי  
מודה אני על גשם שנתת בשדותיי  
לדאוג לאוהביי נתת לי חיי



## אינא אקנה / יקקה רוטהליט

היא תביט אלי טובה וחכמה  
כמו בבן השב הביתה מן הדרך  
תחבק אותי אליה בנשימה חמה  
אמא אדמה.

היא תגיד - "אתה עייף מן המסע  
אל תפחד אני חובשת את פצעך"  
היא תיקח אותי אליה כשאקרא בשמה  
אמא אדמה.

היא תביט אותי אלי טובה וחכמה  
היא שקטה כל כך וכמו תמיד סולחת  
תחבק אותי אליה בנשימה חמה  
אמא אדמה.

## הורה ממטרה / יחיאד נורה

רן קילוח בצינור,  
צינורות עורקי הנגב,  
זה דרכו של המזמור  
מן הברז אל הרגב  
יעלו מימי תהום.  
משאבה אומרת לחם!  
נגב, נגב, מה מיום?  
נגב, ממטרות עליך!

סובי, סובי, ממטרה, הי!  
סובי, סובי, ממטרה,  
לפזר פניני אורה,  
סובי והתיזי מים!  
עץ יריע בשדרה,  
אדמה תיתן פריה  
באין גשם משמיים.

המרחב כולו נצוד,  
צינורות פרשו הרשת,  
והנה סימן ואות,  
בטיפין נראית הקשת,  
ברית הפרח והניר,  
ברית השקט והזמר,  
ממטרה, שירך הוא שיר,  
רנניהו, עד אין גמר.

סובי, סובי, ממטרה, הי...



## ההלכה עם יואל משה סלומון / יורם טהרלמה

קפץ הדוקטור על סוסו  
כי חס על בריאותו,  
והרעים שלושתם יצאו  
לשוב לעיר איתו.

אמר אז יואל סלומון  
ושתי עיניו הוזות:  
"אני נשאר הלילה פה  
על הגבעה הזאת".

והוא נשאר על הגבעה,  
ובין חצות לאור  
פתאום צמחו לסלומון  
כנפיים של ציפור.

לאן הוא עף, לאן פרח  
אין איש אשר ידע,  
אולי היה זה רק חלום  
אולי רק אגדה.

אך כשהבוקר שוב עלה  
מעבר להרים,  
העמק הארור נמלא  
ציוץ של ציפורים.

ויש אומרים כי עד היום  
לאורך הירקון  
הציפורים שרות על יואל  
משה סלומון.

בבוקר לח בשנת תרל"ח  
עת בציר הענבים  
יצאו מיפו על סוסים  
חמשת הרוכבים.

שטמפפר בא וגוטמן בא,  
וזרה ברנט  
"יואל משה סלומון,  
עם חרב באבנט.

איתם רכב מזרקי  
הדוקטור הכסוף,  
לאורך הירקון הרוח  
שר בקני הסוף.

ליד אומלבס הם חנו  
בלב ביצות וסבך  
ועל גבעה קטנה טיפסו  
לראות את הסביבה

אמר להם מזרקי  
אחרי שעה קצרה:  
איני שומע ציפורים  
וזוה סימן נורא.

אם ציפורים אינן נראות  
המוות פה מולך,  
כדאי לצאת מפה מהר,  
הנה אני הולך.



## אנחנו / אנחנו / אנחנו

הזמן את השנים יניס  
וקצת בינה בלב מכניס  
אבל ישנם דברים שהוא עוד לא גילה לי  
האם יפרח לי עוד שושן  
האם נעור בי ניצוץ נושן  
האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי

ואיך נדע  
אם יש תקווה  
שכשנבוא, שכשנבוא  
נמצא תשובה

לאן נמשכת המסילה  
לאן הולכת התפילה  
ומי ישיב לשאלה ומי ישמע לי  
ומי יפתח לי לבבו  
ואם אלך לאן אבוא  
האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי.

ואיך נדע...

זה רק אני וזו רק את  
וזה הרבה וזה כה מעט  
ואיך נדע אם לא לריק עברו חיינו  
האם עמלנו לא לשווא  
האם ביתנו לא יחרב  
האם תחייה אהבה גם אחרינו.

ואיך נדע...



## הורה היאחזות / יחיא א נוהר

הורה כרוב והורה תרד...

כאן שיבולים עומדות במתח,  
כל עץ זקוף כמו חייל.  
והתמצאות יפה בשטח  
יוכיחו ערוגות בצל.  
(יוכיח הבצל)

ראשי כרובים עומדים אין רחש,  
זבוב על אף אין מגרש,  
כאן בשורות עובר מין לחש  
ההאחזות חמש חמש.  
(יוכיח החמש)

הורה כרוב והורה תרד...

יודע חקלאי פיקח,  
והוא הנחיל זאת לצבא,  
שאת הזן יש לשבח,  
ולהיטיב בהרכבה.  
(היטיב בהרכבה)

הוחלט ונלקחה שיבולת,  
הירכיבוה - חרבות,  
חמרה, חמרה המערבולת,  
יצא הנח"ל לשדות.  
(הנח"ל לשדות)

הורה כרוב והורה תרד,  
עגבניה עלי כידון!  
הורה נח"ל מסחררת  
הורה חסה, הורה צנון!  
הורה טנק רתום לפרד,  
הורה סיירי התות,  
הורה נח"ל מסחררת,  
הורה האחזות.

יקום חייל למשך זרע,  
וחקלאי יקלע אל בול.  
יש נח"ל שיודע הרה  
לזרום כדי לתת יבול.  
(כדי לתת יבול)

זה פרושו של משק עזר,  
ככה ייכתב בדו"ח.  
כל השקאה של צנון וגזר  
היא השקעה לזמן ארוך.  
(רק אל תעשה לי ברוך)



# הַיּוֹמִים לַיּוֹם הַעֲצֵמָאוֹת



**מה נאוו עמי** / ר' מנחם ה"ר נסים - מסורת עיראק

צאי מבבל קרית עובדי בל  
כנור ונבל אז יהי שירך  
שוש ישישו כל אבלי ציון  
לבא לחסות בצל העליון  
בנה אבנה לך נוה אפריון  
אכין כסא לדוד מלכך

שאי עיניך וראי בניך  
באו אליך לאור באורך  
תחת השך אשים לך אוכה  
אז מציון תצא התורה  
הנה גדול הוא אים ונורא  
ביום שימי כתר לראשך

מה נאוו עלי ההרים רגלי  
מבשר שלום בבנין עירך  
קול צופיך ישאו קול רנה  
התנערי מתוך מגנה  
עין בעין תראי שכניה  
ושבו בניך לגבולך

לשבויים דרור בשיר ומזמור  
אל בית הר המור יהי שבילך  
טלו טלו את המסלה  
פצחו רננה ותהלה  
יבא מבשר בלשוננו מלה  
קומי עורי כי בא אורך



## שמחה גדולה היא

משה אהרו - מסורת סקרד-ירושלים

הלילה לילה לילה  
שמחה גדולה הלילה

הלילה אנו באנו  
לערוך נשף נעים  
רוקדים ושרים כלנו  
נהנים וגם שמחים  
ילה למחא כפים  
שמחה תהיה כפלים

יוסיף האל עלינו  
שמחה וחיים טובים  
תחי מדינתנו  
תמיד תהיו שמחים  
ילה למחא כפים  
לכבוד ירושלים

בארץ מולדתנו  
בחג עצמאותנו  
נרים את דגלנו  
ונברך צה"לנו/תיילינו  
ילה למחא כפים  
לכבוד ירושלים

## מחזקת שובי רוני

אלר מלרחי - מסורת תוניסיה/מרוקו

למולדת שובי רוני  
צהלי בת יפהפיה  
בתוכך אתן משכני  
בנוי על הר המורה

אורי נאנה כי בא אורך  
ושכחי ימי שפלותך  
עורי יפה שירי שירך  
כי תמו ימי גלותך  
ובנה אולמן ודבירך  
שמה על ארץ צביה

שובי אל משכנותיך  
שובי את ואני אשובה  
ואגאל את שביותיך  
יהיו לאלפי רבבה  
ארחם על אדמותיך  
ותהי לגפן פריה

רעה חביבה עדינה  
גילי שמחי שיר דברי  
פרחי כציץ כשושנה  
ודגי ורבי עשי פרי  
כי הגאלה נכונה  
ואשלח ינון ואליה





# מתוך תקיפת ההלל למחרה יום העצמאות

לכל זמן ועת תחת השמים  
עת לאהב ועת לשנא,  
עת מלחמה ועת שלום  
(מתוך קהלת, פרק ג')

## לכה דודי מיוחד ליום העצמאות - נה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו (המנינת "מורים הקבד")

לא תבושי ולא תכלמי  
מה תשתוּחחי ומה תהמי  
בן יחסו עניי עמי  
ונבנתה עיר על תלה  
זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו

ימין ושמאל תפּרוצי  
ואת ה' תעריצי  
על יד איש בן פּרצי  
ונשמחה ונגילה  
זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו

מקדש מלך עיר מלוכה  
קומי צאי מתוך ההפכה  
רב לך שבת בעמק הבכא  
והוא יחמל עליך חמלה  
זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו

התעוררי התעוררי  
כי בא אורן קומי אורי  
עורי עורי שיר דברי  
כבוד ה' עליך נגלה  
זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו



## חתוך תקיפת ההלל

(הננינת "עיר הסיירה")

הללויה הללו עבדי ה'. הללו את שם ה': יהי שם ה' מבורך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל שם ה': רם על כל גוים ה'. על השמים כבודו: מי כה' אלהינו המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל. מאשפת ירים אביון: להושיבי עם נדיבים. עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית. אם הבנים שמחה. הללויה:

(הננינת "אהרם אבינו" - דדינו)

בצאת ישראל ממצרים. בית יעקב מעם לועז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס. הירדן ישב לאחור: ההרים רקדו כאילים. גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס. הירדן תשב לאחור: ההרים תרקדו כאילים. גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולץ ארץ. מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם מים. חלמיש למעינו מים:

(הננינת "נחמי דמנה")

יברך את בית ישראל. יברך את בית אהרן: יברך יראי ה'. הקטנים עם הגדלים: יסף ה' עליכם. עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם לה'. עשה שמים וארץ: השמים שמים לה'. והארץ נתן לבני אדם: לא המתים יהללו יה. ולא כל יורדי דומה: ונאנחנו נברך יה. מעתה ועד עולם. הללויה:

(הננינת קרליבה)

שובי נפשי למנוחי. כי ה' גמל עלי: כי חלצת נפשי ממות. את עיני מן דמעה. את רגלי מדחי: אתהלך לפני ה'. בארצות החיים: האמנתי כי אדבר. אני עניתי מאד: אני אמרתי בחפזי. כל האדם כזב:

(הננינת "אנה ולמים")

מה אשיב לה'. כל תגמלוהי עלי: כוס ישועות אשא. ובשם ה' אקרא: נדרי לה' אשלם. נגדה נא לכל עמו: יקר בעיני ה'. המותה לחסידיו: אנה ה' כי אני עבדך. אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי: לך אצבח זבח תודה. ובשם ה' אקרא: נדרי לה' אשלם. נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית ה'. בתוכי ירושלים. הללויה:



(הַמְנַיִת קַרְלִיבֶרְךְ)

הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:  
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:  
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהָרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:  
יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי ה' כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

(הַמְנַיִת "קְוֵד אֵל אֱהָתִי דִי")

מִן הַמְצַר קָרָאתִי יְהוָה. עָנְנִי בְמִרְחֵב יָהּ: ה' לִי לֹא אֵירָא. מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: ה' לִי בְעֹזְרִי.  
וְאֲנִי אֲרָאָה בְשִׁנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בְּה'. מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בְּה'. מִבְּטַח בְּנִדְיָבִים: כָּל  
גּוֹיִם סָבְבוּנִי. בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם: סִבּוּנִי גַם סָבְבוּנִי. בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם: סִבּוּנִי כְּדַבּוּרִים.  
דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים. בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם: דַּחַה דְחִיתַנִּי לְנִפְל. וְה' עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה. וַיְהִי  
לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים. יָמִין ה' עֲשֶׂה חֵיל: יָמִין ה' רֹמְמָה. יָמִין ה'  
עֲשֶׂה חֵיל: לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה. וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסּוּר יִסְרָנִי יְהוָה. וְלִמְנוֹת לֹא נִתְנַנְנִי:

(הַמְנַיִת "יְדוּעִים אֵל נְהֵה")

פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק. אָבֹא בְּסֵם אֱוֹדָה יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לֵה'. צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: אֹדוּךְ כִּי עֲנִיתַנִּי.  
וּתְהִי לִי לִישׁוּעָה. אֹדוּךְ כִּי עֲנִיתַנִּי. וּתְהִי לִי לִישׁוּעָה. אָבֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים. הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.  
אָבֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים. הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. מֵאֵת ה' הִיתָה זֹאת. הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ. מֵאֵת ה'  
הִיתָה זֹאת. הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה ה'. נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ: זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה ה'.  
נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

(נִיָּאן "אֵלִי אַתָּה וְאוֹדְךְ")

אֵלִי אַתָּה וְאוֹדְךְ. אֵלִי אַתָּה וְאוֹדְךְ. אֵלִי אַתָּה וְאוֹדְךְ. אֵלִי אַתָּה וְאוֹדְךְ.  
הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

(הַמְנַיִת "הַחַחַה גְּדוּלָה הַאֵלִיָּה")

3: יְהַלְלוּךְ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל מַעֲשֵׂיךְ. וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךְ. וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.  
בְּרִנָּה יִדּוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרֹמְמוּ וַיְעַרְצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ. כִּי לָךְ  
טוֹב לְהוֹדוֹת. וְלִשְׁמֶךָ נֹאָה לְזַמֵּר. כִּי מַעֲוֹלִם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:  
בְּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

קִהֵל: בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתְּנוּ, בְּחַג עֲצֻמַּאוֹתֵנוּ  
נָרִים אֶת דְּגֻלְתֵנוּ וְנִבְרַךְ צִה"לנו  
יְלָה לְמַחֵא כְּפִים לְכַבּוֹד יְרוּשָׁלַיִם  
שְׁמִחָה גְדוּלָה הַלִּילָה  
(חִיָּים: אֵלֵה אֵלִיָּה)



# סדר ליל פסח

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלֹאכֵי הַשְּׁרֵת מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן  
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

בּוֹאֲכֶם לְשִׁלּוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן  
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּרִכּוֹנֵי לְשִׁלּוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן  
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

צְאֲתְכֶם לְשִׁלּוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן  
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

אֲשֶׁת חַיִּל מִי יִמְצָא וְרָחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה  
בְּטוֹחַ בָּהּ לֵב בְּעֵלָה וְשִׁלָּל לֹא יִחְסֹר  
גְּמֻלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ  
דְּרָשָׁה צָמֹר וּפְשִׁתִּים וְתַעַשׂ בַּחֲפֹץ כְּפִיהָ  
הִיטָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרֻחָק תְּבִיא לַחֲמָה  
וְתִקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ  
זְמָמָה שְׂדֵה וְתִקְחָהּ מִפְּרֵי כְּפִיהָ נְטֵעָה כְּרֵם  
הִגְרָה בְּעוֹד מִתְּנִיָּה וְתֵאֱמָץ זְרוּעֹתֶיהָ  
טַעֲמָה כִּי טוֹב סָחָרָה לֹא יִכְבֶּה בַלֵּילָה נְרָה  
יְדִיהָ שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר וְכְפִיהָ תִמְכּוּ פֶלֶךְ  
כְּפָה פְרִשָׁה לְעֵנִי וְיְדִיהָ שְׁלָחָה לְאַבְיּוֹן  
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים  
מְרַבְּדִים עֲשֵׂתָהּ לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה  
נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בְּעֵלָה בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ  
סָדִין עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכֹר וְחָגוֹר נִתְּנָה לְכִנְעֲנֵי  
עוֹז וְהָדָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן  
פִּיהָ פְתָחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ  
צוֹפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלָחֵם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל  
קָמוּ בְּנֵיהָ וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בְּעֵלָה וַיְהַלְלָהּ  
רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חַיִּל וְאַתָּה עֲלִית עַל כְּלָנָה  
שָׁקֵר הַחוֹן וְהַבֵּל הִיפִי אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל  
תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יְדִיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרִים מַעֲשִׂיהָ



# קידום חילופי שבת

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:  
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:  
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרנן. (חזונים - לחיים):

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו, וישבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו, וזכרון למעשה בראשית, תחלה למקראי קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים וישבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו:  
ברוך אתה ה', מקדש השבת:

# קידום חילופי שבת

מזמור לדוד. ה' רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני. על מי מנחות ינהלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי. שבתך ומשענתך המה ינחמני: תערך לפני שלחן נגד צורכי. דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי. וישבתי בבית ה' לאורך ימים:

אם תשיב משבת רגלך, עשות חפצך ביום קדשי. וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבד. וכבדתו מעשות דרכיך, ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על ה' והרכבתך על במתך ארץ. והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני וביני בני ישראל אות היא לעלם. כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ, וביום השביעי שבת וינפש.

זכור את-יום השבת, לקדשו. ששת ימים תעבד, ועשית כל-מלאכתך ויום, השביעי שבת, לה' אלקיך: לא-תעשה כל-מלאכה אתה ובנך ובתך, עבדך ואמתך ובהמתך, וגרך, אשר בשעריך. כי ששת-ימים עשה ה' את-השמים ואת-הארץ, את-הים ואת-כל-אשר-בם, וינח, ביום השביעי;

על כן ברכך ה' את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרנן. (חזונים - לחיים):

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:



# שירי שבת



**שלוש לך דודי / שבת אהבתי**

שלוש לך דודי הצח והאדמון  
שלוש לך מאת רקה כמו רימון

שלוש לך דודי

לקראת אחותך רוץ, צא נא להושיעה  
וצלח כבן ישי, רבת בני עמון

שלוש לך דודי

מה לך יפהפיה כי תעוררי אהבה  
וצלצלי קולך כמעיל בקול פעמון

שלוש לך דודי

שלוש לך דודי

**ידיד נפש / ר' אבישיר אביב**

ידיד נפש אב הרחמן  
משוך עבדך אל רצונך  
ירוץ עבדך כמו איל  
ישתחוה מול הדרך  
כי יערב לו ידידותך  
מנופת צוף וכל טעם.

הדור נאה זיו העולם  
נפשי חולת אהבתך  
אנא אל נא, רפא נא לה  
בהראות לה נועם זיווך  
אז תתחזק ותתרפא  
והיתה לך שפחת עולם.

ותיק יהמו נא רחמין  
וחוס נא על בן אוהבך  
כי זה כמה נכסוף נכסף  
לראות בתפארת עוזך  
אנא אלי מחמד ליבי  
חושה נא ואל תתעלם.

הגלה נא ופרוס חביב  
עלי את סוכת שלומך  
תאיר ארץ מכבודך  
נגילה ונשמחה בך  
מהר אהוב כי בא מועד  
וחנני כימי עולם



## מה ידירות מנוחתך

מה ידירות מנוחתך, את שבת המלכה.  
בין נרוץ לקראתך, בואי כלה נסוכה.  
לבוש בגדי חמודות, להדליק נר בברכה.  
ותכל כל העבודות, לא תעשו מלאכה:  
להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:

מערב מזמינים כל מיני מטעמים.  
מבעוד יום מוכנים תרנגולים מפטמים.  
ולערוך כמה מינים, שתות יינות מבשמים.  
ותפנוקי מעדנים, בכל שלש פעמים:  
להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:

נחלת יעקב יירש, בלי מצרים נחלה.  
ויכבדוהו עשיר ורש, ותזכו לגאולה.  
יום שבת אם תשמרו, והייתם לי סגלה.  
ששת ימים תעבדו, ובשביעי נגילה:  
להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:

חפצך אסורים, וגם לחשוב חשבונות.  
הרהורים מתרים, ולשדך הבנות.  
ותנוק ללמדו ספר, למנצח בנגינות.  
ולהגות באמרי שפר, בכל פנות ומחנות:  
להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:

הלוכך תהא בנחת, עונג קרא לשבת.  
והשנה משבחת, כדת נפש משיבת.  
בין נפשי לך ערְגָה, ולנוח בחבת.  
כשושנים סוגה, בו ינוחו בן ובת:  
להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:

מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה.  
כל המתענגים בה; יזכו לרוב שמחה.  
מחבלי משיח, יצלו לרוחה.  
פדותינו תצמיח, ונס יגון ואנחה:



## צור משלנו אכלנו

רחם בחסדך  
על עמך צורנו  
על ציון משכן כבודך  
זבול בית תפארתנו  
ובן דוד עבדך  
יבא ויגאלנו  
רוח אפינו  
משיח אדני.

יבנה המקדש  
עיר ציון תמלא  
ושם נשיר שיר חדש  
וברננה נעלה  
הרחמן הנקדש  
יתברך ויתעלה  
על כוס יין מלא  
כברכת אדני.

צור משלו אכלנו  
ברכו אמוני  
שבענו והותרנו  
כדבר אדני.

הזן את עולמו  
רוענו אבינו  
אכלנו את לחמו  
ויינו שתינו  
על כן נודה לשמו  
ונהללו בפינו  
אמרנו וענינו  
אין קדוש כאדני.

בשיר וקול תודה  
נברך לאלהינו  
על ארץ חמדה טובה  
שהנחיל לאבותינו.  
ומזון וצדה  
השביע לנפשנו  
חסדו גבר עלינו  
ואמת אדני.





## כחאה נקלי אלאוהים אלא חי / דג' אגדהם אהן אגרא

נסוגים אם אבו  
ומדרכם שבו  
טרם ישכבו  
בית מועד לכל חי

על כל אהודך  
כל פה תיחדך  
פותר את ידך  
ומשביע לכל חי

זכור אהבת קדומים  
והחיה נרדמים  
וקרב הימים  
אשר בן ישי חי

ראה לגברת אמת  
שפחה נואמת  
לא כי בנך המת  
ובני החי

הלא חלקך מראש  
חלק דמו דרוש  
שפוך אף על ראש  
השעיר החי

אקוד על אפי  
ואפרוש לך כפי  
עת כי אפתח פי  
בנשמת כל חי

צמאה נפשי  
לאלהים לאל חי  
לבי ובשרי  
ירננו לאל חי

אל אהד ברעני  
ואמר חי אני  
כי לא יראני  
האדם וחי

ברא כל בחכמה  
בעצה ובמזמה  
מאד נעלמה  
מעיני כל חי

רם על כל נבואו  
כל פה יתוה הודו  
ברוך אשר בידו  
נפש כל חי

הבדיל ניני תם  
חקים להורותם  
אשר יעשה אותם  
האדם וחי

מי זה יצטדק  
נמשל לאבק דק  
אמת כי לא יצדק  
לפניך כל חי

בלב יצר השוב  
כדמות חמת עכשוב  
ואיככה ישוב  
הבשר החי



## יעלמה יעלמה / ר' יסראל גאראה

## דרור יקרא / קונוס הן אהרט

יעלה יעלה בואי לגני  
היץ רמון פרחו גפני

יבוא דודי יחיש צעדי  
וילכל את פרי מגדיו  
אם ידי ארכו נדודיו  
איך יחידה אשב על פני

שובי אלי, את בת אהובה  
שובי אתי, ואני אשובה  
הנה עמי זאת אות כתובה  
כי בתוכך אתן משכני

רעי, דודי, נפשי פדית  
ולבת מאז אותי קנית  
עתה לי בין עמים זרית  
ואיך תאמר כי אהבתני

אימתי, לטוב זריתך  
ולתהלה ולטוב שריתך  
כי אהבת עולם אהבתך  
על כן אושיבך על דוכני

לו יהי כדברך, ידידי  
עתה מהר תאסף נדודי  
ולתוך ציון נחה גדודי  
ושם אקריב לך את קרבני

חזקי רעיה חכך כיון טוב  
כי ציץ ישעי רענן ורטב  
ולסיריך אכרות ואחטב  
וחיש אשלח לך את סגני

דרור יקרא לבן עם בת.  
וינצרכם כמו בבת.  
נעים שמכם ולא יושבת  
שבו ונחו ביום שבת.

דרוש נוי ואולמי  
ואות ישע עשה עמי  
נטע שורק בתוך כרמי  
שעה שועת בני עמי.

דרוך פורה בתוך בצרה.  
וגם בבל אשר גברה  
נתוך צרי באף ועברה.  
שמע קולי ביום אקרא.

אלהים תן במדבר הר  
הדס שטה ברוש תדקר  
למזהיר ולנזקר.  
שלומים תן כמי נהר.

הדוך קמי אל קנא  
במוג לבב ובמגינה  
ונרחיב פה ונמלאנה  
לשונו לך רנה.

דעה חכמה לנפשך  
והיא כתר לראשך.  
נצור מצות קדושיך.  
שמור שבת קדשך:



## נגילה הללויה / אלה נחירי

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאֵלה

אל שדי קבץ נדחי יידי וגרש משנאי  
נפשי בהם געלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאֵלה

שלח לי בן ישי גואלי ובנה לי בית היכלי  
באויבי עשה כלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאֵלה

רחמן חוס על עם לא אלמן ושלח להם ציר  
נאמן  
יבשר עם סגלה נגילה הללויה

חזק זכר זרע יצחק וקבצם מרחק  
ונסדר שיר ותהלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאֵלה

## אנדלך / ר' אברהם אהן ענרא

אגדלך אלהי כל נשמה

ואודך ברב פחד ואימה

בעמדי תוך קהלך צור לרומם

לך אכרע ואכף ראש וקומה

רקיעי רום הלא נטה במבטא

והארץ יסדה על בלימה

היוכל איש חקור את סוד יצרו

ומי הוא זה בכל קדמה וימה

מרום הוא עלי כל פה ולשון

אשר הפליא ועשה כל בחכמה

ויתגדל בגוי קדוש ועליון ויתקדש שמה

רבא בעלמא

## חביה יה חביה / אלה נחירי

חביבי יה חביבי

האל המלך הרחמן

ישלח משיחו הנאמן

אב הרחמן שמע קולנו שלח בן דוד ויגאלנו  
נשוב לציון עיר קדשנו ונשלט בה ביד רמה

שמה נתאסף בעיר הבירה ומחדש ישמע

קול שירה

ואז נדליק את המנוחה בבית שוכן מעונה

ראה בעני ישראל עמך והשיבם נא לגבולך

ואז יראה כל זכורך שלש פעמים בשנה



## כח העולם כולו גשר לך

**נאוה** / רגעי נחמן מהרמ"א

כל העולם כולו  
גשר צר מאוד  
והעיקר, והעיקר  
לא לפחד, לא לפחד כלל.

## השבעתי אתכם / שיר השירים

השבעתי אתכם בנות ירושלים, אם תמציאו  
את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני:

## אה טהור / חתך "תהילים נ"א"

לב טהור ברא לי אלוהים  
ורוח נכון חדש בקרבי  
השיבה לי ששון ישעך  
ורוח נדיבה תסמכני

## איטו הינו

אלו פינו מלא שירה כים,  
ולשונו רנה כהמון גליו,  
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע,  
ועינינו מאירות כשמש וכירח,  
וידנו פרושות כנשרי שמים,  
ורגלינו קלות כאילות -  
אין אנחנו מספיקים להודות לך,  
ה' אלהינו ואלהי אבותינו,  
ולברך, את שמך על אחת,  
מאלף, אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים,  
הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו.

## הן אדם / הרא"ה קוק

בן אדם,  
עלה למעלה עלה,  
כי כח עז לך,  
יש לך כנפי רוח,  
כנפי נשרים אבירים,  
אל תכחש בם  
פון יכחשו לך,  
דרוש אותם -  
וימצאו לך מיד.

## שירת העמים

דע לך שכל רועה ורועה  
יש לו נגון מיוחד משלו  
דע לך שכל עשב ועשב  
יש לו שירה מיוחדת משלו  
ומשירת העשבים נעשה נגון של רועה

כמה יפה כמה יפה ונאה  
כששומעים השירה שלהם  
טוב מאד להתפלל ביניהם  
ובשמחה לעבד את ה'  
ומשירת העשבים מתמלא הלב ומשתוקק

וכשהלב מן השירה מתמלא  
ומשתוקק אל ארץ ישראל  
אור גדול אזי נמשך והולך  
מקדושתה של הארץ עליו  
ומשירת העשבים נעשה נגון של הלב



# הרכת המנין של התורה

## הרכת המנין - נוסח קצות המנין

למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך. ידוך עמים אלהים ידוך עמים כלם. ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה. ידוך עמים אלהים ידוך עמים כלם. ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ. אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפני סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם הללו-יה וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'.

סדר מנין:

המנין: הב לן ונברך למלכא עלאה קדישא  
קונים: שמים!

המנין: ברשות מלכא עלאה קדישא (הלהת: וברשות שבת מלכתא) (היום טוב: וברשות יומא טבא קדישא) וברשות מורי ורבותי וברשותכם נברך (אלהינו) שאכלנו משלו  
קונים: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו הגדול תמיד חיינו  
המנין: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו הגדול תמיד חיינו

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם האל הזן אותנו ואת העולם כלו בטובו בהן בהסד ברוח וברחמים רבים נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד כי הוא אל זן ומפרנס לכל ושלחנו ערוך לכל והתקין מחיה ומזון לכל-בריותיו אשר ברא ברחמיו וברב חסדיו כאמור פותח את ידך ומשביע לכל-חי רצון ברוך אתה ה' הזן את הכל.

נודה לך ה' אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל ברייתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנתנו ועל חקי רצונך שהודעתנו ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו.

על הנסים לקראת יום הקצואות:

על הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בזמנים ההם בזמן הזה. בימי שיבת ציון השנייה כשעמדו עמי ערב על עמך ישראל בארץ לאמר: לנו ונכחידם מגוי, ולא יזכר שם ישראל עוד. ואתה ברחמיך הרבים עמדת לעמך בעת צרתם רבת את ריבם דנת דינם למדת ידיהם לקרב, אצבעותיהם



למלחמה, מסרת גבורים ביד חלשים, רבים ביד מעטים, וזדים ביד בני-בריתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה.

על הכל ה' אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על-הארץ הטבה אשר נתן-לך ברוך אתה ה' על הארץ ועל המזון.

רחם ה' אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון משכן כבודך ועל היכלך ועל מעונך ועל דבירך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו אבינו! רענו זוננו פרנסנו כלכלנו הרויחנו הרוח לנו מהרה מכל-צרותינו ואל תצריכנו ה' אלהינו לידי מתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם אלא לידך המלאה והרחבה העשירה והפתוחה יהי רצון שלא נבוש בעולם הזה ולא נכלם לעולם הבא ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו.

### השבת קודש מוסיקים כאן רצה והחליטנו:

רצה והחליטנו: ה' אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך נשבות בו וננוח בו ונתענג בו כמצות חקי רצונך ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו כי אתה הוא בעל הנחמות וגם שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו ברוך אתה ה' בונה ירושלים (תנ"ך: *Ephraim* אמן)

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, לעד האל אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא היטיב לנו, הוא מיטיב לנו, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, חן וחסד ורחמים ורוח והצלה וכל-טוב. הרחמן הוא שתבח על כבודו. הרחמן הוא שתבח בשמים ובארץ. הרחמן הוא שתבח בנו לדור דורים. הרחמן הוא קרן לעמו ירים. הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים. הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער. הרחמן הוא יתן שלום בינינו. הרחמן הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו. הרחמן הוא יצליח את דרכינו. הרחמן הוא ישבר על גלות מהרה מעל צנארנו. הרחמן הוא יוליכנו מהרה קוממיות בארצנו.



הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.  
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֵבָה.  
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבַרְךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל, כְּמוֹ שְׁנֵתְבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל מַכַּל כָּל, כֵּן יְבַרְךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרַכָּה שְׁלֵמָה וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.  
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹשׂ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ.  
**הַגְּמוּלָה:** הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכֹל שַׁבָּת וּמְנוּחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים.  
**הַגְּמוּלָה:** הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבַרְךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאוֹלְתָנוּ. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבַרְךְ אֶת חַיֵּי צֶבֶא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִטַע בְּלִבְנוּ תוֹדָה וּבְרַכָּה, עֵין-טוֹבָה וְאֵהֶבֶת הַבְּרִיּוֹת כְּכַתוּב: "אֲשִׁירָה לָהּ בְּחַיֵּי; אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי; אֲנִכִּי, אֲשַׁמַּח בָּהּ."  
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִטַע תּוֹרַתוֹ וְאֵהֶבֶתוֹ בְּלִבְנוּ וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתֵּי נַחֲטָא, וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

#### הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִבְרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֲכַלְנוּ עָלָיו, וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשִׁלְחָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. כָּל רֶעִב מִמֶּנּוּ יֹאכַל, וְכָל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל יִחְסֹר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לַעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבַרְךְ אֶת בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעֵדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׁיחֵיו וּבְנִכְסִים שִׁירְבוּ. בְּרַךְ ה' חִילוֹ וּפְעַל יָדָיו תִּרְצֶה, וְיִהְיֶה נִכְסָיו וְנִכְסֵינוּ מְצַלְחִים וְקָרוֹבִים לְעֵיר, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דָּבָר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן, שֶׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וְכָבוֹד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לֹא יְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִחַיֵּנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרְבוּנוּ לִיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבָנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִּיל (מְגִדוֹל) יִשׁוּעוֹת מְלִכּוֹ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ וְדָרְשֵׁי ה' לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. נַעַר הַיִּתִּי גַם זָקְנָתִי וְלֹא רֵאִיתִי צָדִיק נִעְזָב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֶם. כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹחֵה וְזָרְעוֹ לְבִרְכָה. מֵה שְׂאֲכַלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה, וְמֵה שִׁשְׁתֵּינוּ יִהְיֶה לְרְפוּאָה, וְמֵה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְבִרְכָה, כְּדַכְתִּיב: וַיִּתֵּן לְפָנֵינוּם וַיֹּאכְלוּ וַיִּתְרוּ כְּדָבָר ה'. בְּרוּכִים אַתֶּם לָהּ עֲשֵׂה שְׂמִים וְאֶרֶץ. בְּרוּן הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּהּ וְיִהְיֶה ה' מִבְּטַחוֹ.

**הַגְּמוּלָה תוֹדָה מוֹסִיקִים:** כֹּה אָמַר ה' הִנְנִי שֹׁב שְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב וּמִשְׁכַּנְתִּיו אֶרְחֵם וּנְבַנְתָּה עֵיר עַל תְּלָה וְאֶרְמוֹן עַל מִשְׁפְּטוֹ יִשְׁב; וַיֵּצֵא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מִשְׁחָקִים וְהִרְבִּיתִים וְלֹא יִמְעֹטוּ וְהִכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ; לִשְׁמַע בְּקוֹל תּוֹדָה וְלִסְפֹּר כָּל נִפְלְאוֹתַי; מִמְּצַקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ, וְיִרְפְּאֵם; יוֹדוּ לָהּ חֶסְדּוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לְבָנֵי אָדָם. וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תּוֹדָה; וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרַכָּה. הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי ה'; וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה.

ה' עָז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבַרְךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן.





## הרכת הַחַיּוֹן - נוּסח אֶלְנֵי

שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אָז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. הגדיל ה' לעשות עִמָּנו היינו שְׂמֵחִים. שׁוּבָה ה' את שבותנו [שביתנו] כְּאֶפְיָקִים בְּנֶגֶב. הזרעים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֹּחַךְ יִלַּךְ וּבֹכָה נִשְׂאָ מִשֶּׁךְ הַזֶּרַע בֹּא יְבוֹא בְרִנָּה נִשְׂאָ אֶלְמָתָיו.

סדר חַיּוֹן:

הַחַיּוֹן: רבותי, נְבָרְךְ!

חַיּוֹן: יהי שם ה' מְבָרְךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַחַיּוֹן: ברשות מְרַנֵּן וְרַבֵּנָן וּרְבֹתֵי, נְבָרְךְ (בעשרה אֱלֹהִינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ.

חַיּוֹן: בְּרוּךְ (אֱלֹהִינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חַיּוֹנוֹ.

הַחַיּוֹן: בְּרוּךְ (אֱלֹהִינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חַיּוֹנוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֵת הָעוֹלָם כְּלוֹ בְטוֹבוֹ בְּחוֹן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נִתֵּן לָהֶם לְכָל-בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּה תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפָרֵס לְכָל וּמְטִיב לְכָל וּמְכִיֵּן מִזֶּה לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא כְּאִמּוֹר פּוֹתַח אֵת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַזֶּה אֵת הַכֹּל.

נֹדָה לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֵבָה וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְמַדְתָּנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חוֹן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּה שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

חַיּוֹן הַיְשִׁים לְמִקְרַאת יוֹם הַקְּבָלָאוֹת:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזַמַּן הַזֶּה. בִּימֵי שִׁיבַת צִיּוֹן הַשְּׁנִיָּה כִשְׁעַמְדוֹ עִמִּי עָרַב עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ לֹא-אִמְרָה: לֹכּוֹ וּנְכַחִידֵם מְגוּי, וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדַת לְעַמְךָ בְּעַת צָרָתָם רַבַּת אֵת רִיבָם דָּנַת דִּינָם לְמַדַּת יְדִיהֶם לְקָרֵב, אֲצַבְעוֹתֵיהֶם לְמַלְחָמָה, מִסֵּרַת גְּבוּרִים בִּיד חַלְשִׁים, רִבִּים בִּיד מַעֲטִים, וּזְדִים בִּיד בְּנֵי-בְרִיתְךָ. לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלְעַמְךָ עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה.

וְעַל הַכֹּל ה' אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמְךָ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד, כְּכַתּוּב: "וְאֶכְלֵת וְשִׁבְעַת, וּבִרְכַתְּ אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ." בְּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּן.



רחם נא ה' אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו ה' אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו ה' אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידיך המלאה הפתחה הקדושה והרחבה, שלא יבוש ולא נכלם לעולם ועד.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ה', בונה ברחמי ירושלים. (*תנח"ך*)  
(אמן)

ברוך אתה ה' אלהינו, מלך העולם, האל אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גאלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל, שבכל יום ויום הוא היטיב, הוא מיטיב, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרחוץ הצלה והצלקה, ברכה וישועה, נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים ורחמים ושלוה, וכל טוב; ומכל טוב לעולם אל יחסרנו. הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ. הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד. הרחמן הוא ישבור עלנו מעל צוארנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו. הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

*הגית אהיו איך*: הרחמן הוא יברך את אבי מורי בעל הבית הזה, ואת אמי מורת בעלת הבית הזה.

*אהיו איך*: הרחמן הוא יברך אותי, (אם אביו ואמו בחיים: ואת אבי מורי, ואת אמי מורת), ואת אשתי, ואת זרעי, ואת כל אשר לי.

*אהו איך*: הרחמן הוא יברך אותי, (אם אביה ואמה בחיים: ואת אבי מורי, ואת אמי מורת), ואת בעלי, ואת זרעי, ואת כל אשר לי.

*אורח איך*: הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה ואת בעלת הבית הזה, אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם.

יהי רצון, שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה, ולא יכלם לעולם הבא, ויפלה מאד בכל נכסיו, ויהיו נכסיו ונכסיו מצליחים וקרובים לעיר, ואל ישלט שטן לא במעשי ידיו ולא במעשי ידיו, ואל יזדקק לא לפניו ולא לפניו שום דבר הרהור חטא ועברה ועון מעתה ועד עולם.

*הטעוהו ענתה איך*: הרחמן הוא יברך את כל המסבין כאן. אותם ואת ביתם ואת זרעם



וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב  
”בְּכָל-”-”מְכָל-”-”כָּל” - כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבִרְכַּה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר: ”אֲמֵן”.

בְּמֵרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בְּרַכָּה מֵאֵת ה', וְצִדְקָה  
מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.  
**הַגְּמוּלָה:** הֶרְחַמְן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכָּלוּ שְׁבַת וּמְנוּחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים.  
**הַגְּמוּלָה:** הֶרְחַמְן הוּא יִבְרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאוּלְתָּנוּ. הֶרְחַמְן הוּא יִבְרַךְ  
אֶת חַיִּילֵי צְבָא הֶהְגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל הֶרְחַמְן הוּא יִטַע בְּלִבְנוּ תוֹדָה וּבִרְכָה, עֵין-טוֹבָה וְאֶהֱבַת  
הַבְּרִיּוֹת כְּכַתּוּב: ”אֲשִׁירָה לֵה' בְּחַיֵּי; אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי. יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי; אֲנִכִּי, אֲשַׁמַּח  
בָּה”.

הֶרְחַמְן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.  
מְגִדִיל (מְגִדוֹל) יִשׁוּעוֹת מְלָכוֹ, וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ, לְדוֹד וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם. עֵשָׂה שְׁלוֹם  
בְּמֵרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ: ”אֲמֵן”.  
יִרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשִׁיו, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ, וְדָרְשֵׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ כָּל  
טוֹב. הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ. פּוֹתַח אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רַצוֹן. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר  
אֲשֶׁר יִבְטַח בָּה', וְהִיָּה ה' מְבִטְחוֹ. נַעַר הִיִּיתִי גַם זְקֵנָתִי, וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב, וְזָרַעוֹ  
מִבְּקֶשׁ לַחֵם.

**הַגְּמוּלָה מוֹסִיקִים:** כֹּה אָמַר ה' הִנְנִי שֹׁב שְׁבוֹת אֱהִלִּי יַעֲקֹב וּמִשְׁכַּנְתִּיו אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר  
עַל תְּלָה וְאֲרַמּוֹן עַל מִשְׁפְּטוֹ יִשָּׁב; וְיִצָּא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מִשְׁחָקִים וְהִרְבַּתִּים וְלֹא יִמְעָטוּ  
וְהִכְבְּדוּתִים וְלֹא יִצְעְרוּ; לִשְׁמַע בְּקוֹל תּוֹדָה וְלִסְפֹּר כָּל נִפְלְאוֹתַיךְ; מִמְצָקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם  
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ, וְיִרְפְּאֵם; יוֹדוּ לִיהוָה חֶסֶדּוֹ; וְנִפְלְאוֹתַי, לְבָנֵי אָדָם. וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תּוֹדָה; וְיִסְפְּרוּ  
מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה. הִמָּה רָאוּ, מַעֲשֵׂי ה'; וְנִפְלְאוֹתַי בְּמִצּוֹלָה.

ה' עַז לַעֲמוֹ יִתֵּן ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמֵרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם  
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן.



# הקטרה של תורה

## שחר אבקשך רהי מנדה אהן גהירוף

שחר אבקשך צורי ומשגבי  
 אערך לפניך שחרי וגם ערבי  
 לפני גדלתך אעמד ואבהל  
 כי עינך תראה כל מחשבות לבי  
 מה זה אשר יוכל הלב והלשון  
 לעשות ומה כח רוחי בתוך קרבי  
 הנה לך תיטב זמרת אנוש על כן  
 אודך בעוד תהיה נשמת אלה בי

## הקטרה של תורה ירמיה ד-דא

17 כה אמר ה', הנני-שב שבות אהלי יעקוב, ומשכנתי, ארחם; ונבנתה עיר על-תלה, וארמון על-משפטו ישב. 18 ויצא מהם תודה, וקול משחקים; והרבתים ולא ימעטו, והכבדתיים ולא יצערו. 19 והיו בניו כקדם, ועדתו לפני תכון; ופקדתי, על כל-לחציו. 20 והיה אדירו ממנו, ומשלו מקרבו יצא, והקרבתיו, ונגש אלי: כי מי הוא-זה ערב את-לבו, לגשת אלי--נאם-ה'. 21 כה והייתם לי, לעם; ואנכי, אהיה לכם לאלהים. 22 הנה סערת ה', חמה יצאה--סער, מתגורר: על ראש רשעים, יחול. 23 לא ישוב, חרון אף-ה', עד-עשתו ועד-הקימו, מזמות לבו; באחרית הימים, תתבוננו בה. 24 בעת ההיא, נאם-ה', אהיה לאלהים, לכל משפחות ישראל; והמה, יהיו לי לעם.

25 כה אמר ה', מצא חן במדבר, עם שרידי חרב; הלוך להרגיעו, ישראל. 26 מרחוק, ה' נראה לי; ואהבת עולם אהבתיך, על-כן משכתך חסד. 27 עוד אבנך ונבנית, בתולת ישראל: עוד תעדי תפיך, ויצאת במחול משחקים. 28 עוד תטעי כרמים, בהרי שמרון; נטעו נטעים, וחללו. 29 כי יש-יום, קראו נצרים בהר אפרים; קומו ונעלה ציון, אל-ה' אלהינו.



/ כי-כה אָמר ה', רְנוּ לַיַּעֲקֹב שִׂמְחָה, וְצַהֲלוּ, בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם; הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ, הוֹשֵׁעַ ה' אֶת-עַמּוֹ, אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. 7 הַנְּנִי מִבֵּיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צְפוֹן, וְקִבְּצָתִים מִיַּרְדֵּן-אֶרֶץ-- בָּם עוֹר וּפְסֶסֶת, הָרָה וְלִלְדֹת יַחְדָּו: קֶהֱל גְּדוֹל, יִשׁוּבוּ הֵנָּה. 8 בְּכִי יִבְאוּ, וּבִתְחִנּוּנִים אוֹבִילִם אוֹלֵיכֶם אֶל-נַחְלֵי מַיִם, בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל יִכְשְׁלוּ בָּהּ: כִּי-הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב, וְאֶפְרַיִם בְּכִרִי הוּא. 9 שְׁמַעוּ דְבַר-ה' גּוֹיִם, וְהִגִּידוּ בְּאֵיִם מִמֶּרְחֵק; וְאָמְרוּ, מִזְרַח יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ, וּשְׁמְרוּ, כְּרַעַה עֲדָרוֹ. ' כִּי-פָדָה ה', אֶת-יַעֲקֹב; וּגְאָלוֹ, מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ.

## תְּקִיֵּמָה מִיוֹחֶדֶת לְאִי לְנִכּוֹ לְחַיּוֹת הָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלִמְרָאוֹת הַתְּקוּוֹמָתָה

מְעוֹבָד עַל הַי תְּקִיֵּמָה מִן הַקְּנִיָּה לְחַיִּים לְמִקּוּם הַמְּקַדֵּשׁ הַהוּ-הַבֵּית

מִזֶּה אֲנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי שְׁנֵתָה לִי חַיִּים וְחַנּוּנֵתִי בָּהֶם, וְזָכִיתִנִּי לְעֵלוֹת וְלִמְרָאוֹת בְּבִנְיִן עִירֶךָ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר עֵינֵי ה' אֱלוֹהֶיךָ בָּהּ אֲשֶׁר חָכַן לְרִאוֹת בְּנִינָה כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּקְוּ לְעֵלוֹת אֵלֶיהָ וְלִהְיוֹתוֹפֵף בְּצַל חוֹמוֹתֶיהָ וְלִהְיוֹתָבֶק בְּעַפְרָה וְלִהְיוֹתֶפֶר בְּאֶבְקָה. וְאֲנִי עֲבָדֶיךָ זָכִיתִנִּי לְרִאוֹת אֲשֶׁר חָכַנִּי, וְרִאִינוּ אֲשֶׁר אוֹיְנוּ, וְשָׂרְנוּ אֲשֶׁר קוֹיְנוּ, וְזָכִינוּ לְעַמֵּד וְלִהְיוֹתֵצֵב נֶגֶד הַיִּכַּל קֹדֶשְׁךָ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּשִׁימֵנו מִן הַזּוֹכִים לְרִאוֹת הַבְּטָחוֹתֶיךָ, וְלִחְזוֹת נְעִימוֹתֶיךָ, וְלִהְיוֹתֶקִים בְּיָמֵי נְחֻמוֹתֶיךָ, וְתִאֶסֶף נְדוּחֵי עַמּוֹךְ וְתִאָּגֵר נְפֹצִים לְמַעַן יִשְׁיֵאוּ חִפְצֵיהֶם, וַיַּעֲלוּ כָּלֵם אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר הוּא מִבְּחַר הָעוֹלָם, סְגֻלַּת הַמְּקוֹמוֹת, חֲמֻדַּת הַנְּפִשׁוֹת, מִקְדָּשׁ מְכֹל הַקְּדוֹשׁוֹת, וְתִשְׁרָה שְׂכִינְתְּךָ בּוֹ, וַיִּרַד חֲזִיוֶנְךָ עַל הַנְּבִיאִים כְּאֲשֶׁר הַבְּטָחָה, וְתִמְהַר כָּל אֵלָה וְלֹא תֵאָחֵר, וְתִדְבְּקֵנוּ בְּאַהֲבָתְךָ, כִּי זֹאת שִׁמְחָתֵנוּ וְרָצוֹן לִבֵּנוּ. וְאֲנִי עֲבָדְךָ אֲזַכֶּה בְּרַב חֲסֵדְךָ לְרִאוֹת כָּל אֵלָה, וְתַחֲיֵנוּ וְתַחֲלִימֵנוּ וְתַנְשְׂאֵנוּ וְתַשְׁלִימֵנוּ, וְאֵל אֲבוֹשׁ כִּי קוֹיֶתִיךָ וְאֵל אֶכְלֵם כִּי קוֹיֶתִיךָ, כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ "וַיִּדְעַת הַיּוֹם כִּי אֲנִי ה' אֲשֶׁר לֹא יְבוֹשׁוּ קוֹי, לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֶתִי ה'".



# ההקדמה

## נוסח משולב

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד:  
 כי עזי וזמרת יה ה'. ויהי לי ישועה:  
 ושאתם מים בששון. ממעיני הישועה:  
 לה' הישועה. על עמך ברכתך סלה:  
 ה' צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה:  
 ה' צבאות. אשרי אדם בטח בך:  
 ה' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:  
 ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. כן תהיה לנו:  
 (כוס ישועות אשא. ובשם ה' אקרא :)

ראשון לציון הנה הנם, ולירושלים מבשר אתן. קומי אורי כי בא אורך, וכבוד ה' עליך  
 זרח. כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים, ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה.

כוס ישועות אשא, ובשם ה' אקרא.  
 אגא ה' הושיעה נא (לתי העמים).  
 אגא ה' הצליחה נא (לתי העמים).

הצליחנו, הצלח דרכינו, הצלח למודינו, הצלח מדינתנו, הצלח תיילינו ...

ושלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו, כדכתיב ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי  
 ישעו. ליהודים היתה אורה ושמחה, וששון ויקר. וכתיב ויהי דוד לכל דרכיו משכיל, וה'  
 עמו. כן יהיה עמנו תמיד. ונח מצא חן בעיני ה' כן נמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

סברי חברי (אזנוים: לחיים).

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.  
 ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, בורא עצי (עשב) (מיני) בשמים.  
 ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל  
 לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה ה', המבדיל בין קדש לחול.





בית פרת  
מדרשה ישראלית

שבת שלום!



---

**עֶפְרַת יַמֵּי תוֹדָה**

• מסורת ישראלית חדשה •